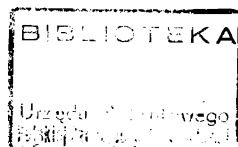

15 kwietnia 1931 r.

G07c 15/00 2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13198.

Kl. 43 a ² 15/00

Janusz Welke
(Piaseczno, Polska)
i Wiktor Ryng
(Piaseczno, Polska).

Koło loteryjne i sposób napędzania go.

Zgłoszono 12 listopada 1929 r.

Udzielono 4 marca 1931 r.

Koła loteryjne służą do przeprowadzania takich ciągnięć loteryjnych, przy których zachodzi potrzeba mieszania zwitków z numerami. Niniejszy wynalazek różni się od obecnie znanych i używanych kół loteryjnych, że usuwa następujące wady: niedokładne mieszanie zwitków, przerywanie mieszania w czasie wyjmowania zwitków z koła, mieszanie zwitków tylko przy zamkniętych drzwiczkach koła, obracanie koła zapomocą korby ręcznej, wydobywanie się z koła kurzu papierowego, wytwarzanego przez tarcie się zwitków, wypadanie zwitków z koła przy otwieraniu drzwiczek.

Koło loteryjne według wynalazku, ob-

racane stałe zapomocą małego silnika elektrycznego, włączonego do zwykłego kontaktu sieci oświetleniowej, umożliwia stałe i dokładne mieszanie zwitków podczas ciągnięcia, ponieważ zastosowano w niem specjalne mieszadła. Dzięki niniejszemu wynalazkowi umożliwiające jest również bezpieczne wkładanie ręki do koła podczas obracania się go, celem wydobywania zeń zwitków bez obawy skaleczenia się, jak też wypadania zeń zwitków.

Sam proces ciągnięcia przebiega szybciej z powodu usunięcia konieczności czynienia przerw w celu mieszania zwitków.

Na rysunku przedstawiony jest przekład wykonania wynalazku. Fig. 1 przed-

stawia widok koła loteryjnego wraz z podstawą i silnikiem elektrycznym od strony przedniej, fig. 2 — widok tegoż od strony bocznej, fig. 3 — rozwinięcie obwodu koła loteryjnego z mieszadłem, fig. 4 — rozmieszczenie trzech poszczególnych typów mieszadeł, fig. 5 — widok łopatkki mieszadła, fig. 6 — widok innej łopatkki mieszadła, fig. 7 — widok trzeciej łopatkki mieszadła.

Koło loteryjne według wynalazku osadzone jest na metalowej podstawie e ze spojonych rur stalowych i obraca się na czterech krążkach, osadzonych w tej podstawie.

Bęben wykonany jest z blachy mosiężnej, przyczem boczne ściany posiadają oszklone okienka f .

Na obwodzie bębna bieżą dwie szyny g , toczące się po krążkach h , oraz wieniec zębaty i , obracany zapomocą ślimaka k .

Drzwiczki l koła loteryjnego składają się z kilku części, z których pierwsza otwiera się na zawiasach, a cztery następne są wysuwane.

W przedniej ścianie koła wykrojony jest okrągły otwór, przez który przesunięta jest tejże wielkości okrągła ramka m , z drzwiczkami l ; ramka ta przymocowana jest na stałe do podstawy e i pozostaje nieruchoma podczas obrotów koła.

Drzwiczki, mieszczące się w tej nieruchomej ramce, składają się z kilku części i urządzone są w ten sposób, że każdą następną część można wyjąć dopiero po usunięciu poprzedniej. Powyższe ma na celu umożliwienie łatwego i pewnego zamykania koła w razie konieczności jego plombowania, a zarazem pozwala na stopniowe w miarę potrzeby otwieranie koła przy ciągle zmniejszającej się podczas ciągnięcia liczbie zwitków; takie stopniowe otwiera-

nie daje osobie, ciągnącej zwitki, łatwiejszy dostęp do coraz bardziej zniżającego się poziomu zwitków.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Koło loteryjne znamienne tem, że środkową część jego jednego boku stanowi przytwierdzona na stałe do podstawy (e) nieruchoma ramka okrągła (m), w której umieszczone są drzwiczki, składające się z kilku części, przyczem każdą następną część można wyjąć dopiero po usunięciu poprzedniej.

2. Koło loteryjne według zastrz. 1, znamienne tem, że posiada wewnątrz trzy rodzaje mieszadeł (b , c , d), zmuszające zwitki w czasie obrotu koła do stałego mieszania się nie tylko w kierunku obrotu, lecz i w kierunku poprzecznym do tego ruchu.

3. Sposób napędzania koła według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że koło loteryjne jest napędzane silnikiem elektrycznym za pośrednictwem ślimaka (k) i wienca zębatego (i), umocowanego na obwodzie koła loteryjnego, przyczem z wnętrza koła w czasie losowania jest usuwane zapomocą ciągu naturalnego lub sztucznego powietrze wraz z pyłem, tworzącym się przy tarcu się zwitków.

4. Sposób napędzania koła loteryjnego według zastrz. 3, znamienny tem, że koło to napędzane jest bez przerwy, przyczem wyjmowanie zwitków uskuteczniane jest w czasie obracania się koła.

Janusz Welke.

Wiktor Ryngr.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

